

Zaterdag 3 september 2011

Auteur – Gerrit-Jan Kleinjan

Weigerpastoor: Euthanasie druist in tegen leven als godsgeschenk

INTERVIEW - Wie willens en wetens uit het leven stapt, zegt pastoor Norbert van der Sluis (52) uit Liempde, zondigt tegen Gods regels en verdient geen kerkelijke uitvaart.

Waarom maakt de rooms-katholieke kerk zo'n probleem van euthanasie?

"Ieder mensenleven is een geschenk uit Gods hand. Iets dat je van de Schepper hebt gekregen, mag je niet eigenhandig beëindigen. Euthanasie druist fundamenteel in tegen dit gegeven, want dat is een beslissing waarin je zélf je leven regisseert. Daarom is het onmogelijk om een kerkelijke uitvaart te krijgen."

Toch zijn er zat pastoors die de regels minder strikt uitleggen. Hoe valt dit te rijmen?

"Veel mensen menen dat ze recht hebben op euthanasie. De kerk heeft zich naar mijn idee in dat maatschappelijke klimaat veel te terughoudend opgesteld. Hierdoor is de indruk bij velen ontstaan dat de kerk wel meebeweegt. Veel pastores gaan inderdaad mild en ruimhartig om met zogenoemde verzachtende omstandigheden. Dat is jammer.

"Het standpunt van de kerk is helder. Dat zou heel zwaar moeten wegen. Mede door de situatie zoals die nu is ontstaan in Liempde is de onduidelijkheid en onzekerheid over het standpunt van de kerk alleen maar toegenomen."

Had u uw privébezwaren niet opzij moeten zetten voor de wens van de nabestaanden?

"Zo simpel ligt het niet. Dit zijn geen privébezwaren. Ik draag alleen maar uit wat de kerk leert."

U had uw kerk toch kunnen openstellen voor een andere pastoor?

"Ik kan niet iemand iets laten opknappen waar ik zelf de verantwoordelijkheid niet voor kan dragen. De man die ik niet begraven heb, koos weloverwogen voor euthanasie. Ik zag in deze situatie geen grond voor een ontsnappingsclausule."

Veel katholieken tonen geen begrip voor uw harde opstelling. Begrijpt u dat?

"Ik vind niet dat mij iets te verwijten valt omdat ik mij geconformeerd heb aan het geweten van de kerk. Je mag in het geval van euthanasie niet ruimhartig zijn. Er zijn grenzen. Een dienaar van de kerk moet voorgaan in de waarheid. Dan kun je niet alles onder de mantel der barmhartigheid brengen. Mensen noemen dit ouderwets: maar ik ben er voor het zieleheil van de mensen. Gedrag dat niet bijdraagt aan hun zieleheil, moet ik afkeuren. Ik ben loyaal aan de kerkregels. Punt uit. "

Had u een andere beslissing genomen als u alle ophef had voorzien?

"Ik vind de commotie heel vervelend. Niet alleen voor mezelf, maar vooral voor de parochie. Dit leidt er tot heel veel verdeeldheid. Maar ik had geen andere beslissing genomen. In eer en geweten geloof ik de juiste keuze te hebben gemaakt."

Het bisdom steunt uw besluit, maar stuurt u tegelijkertijd twee weken met verlof. Een vaag signaal voor buitenstaanders.

"Ik ben niet geschorst. Ik heb gewoon pastorale taken gedaan. Dat ik de mis niet leidde, heeft een andere reden. Er werd veel pers verwacht bij de kerk. Je weet dan niet hoe de dingen lopen. Vanaf morgen ga ik weer voor."

Komt het nog goed tussen u en Liempde?

"Ik betwijfel of het ooit weer goed komt met het kerkbestuur, maar met de parochianen geloof ik van wel. Het kan even duren, maar ik schat in dat de parochie wel bereid is om deze bladzijde om te slaan. Ik wil graag blijven."

Gelovigen in Liempde eisen duidelijkheid

Het is crisis in Liempde. Pastoor Norbert van der Sluis weigerde drie weken geleden een parochiaan te begraven die had gekozen voor euthanasie. Sindsdien kunnen de geestelijke en zijn kerkbestuur niet meer door een deur.

De gemoederen in parochie Sint Jans Onthoofding zijn inmiddels zo verhit, dat het bisdom Den Bosch heeft besloten om hulpbisschop Rob Mutsaerts naar het dorp te zenden. Vanavond gaat hij na de avondmis, waarin Mutsaerts zelf voorgaat, in gesprek met de gelovigen. "Er is veel gebeurd. Dan is het goed om fysiek met elkaar in gesprek te gaan. Mensen kunnen nu hun ei kwijt", licht een woordvoerder van het bisdom toe. Eerder stuurde het bisdom de weigerpastoor al met vakantie.

Van der Sluis had volgens het kerkbestuur de uitvaart van een katholieke dorpsgenoot nooit mogen weigeren. Als hij zelf niet wilde, had hij maar een collega moeten vragen. Van der Sluis noemt die opstelling 'hypocriet'. Hij beroept zich op de kerkelijke lijn die stelt dat een zelfgekozen dood in strijd is met de rooms-katholieke leer. Om die reden wilde hij ook niet dat een collega de plechtigheid in de parochiekerk zou overnemen. De nabestaanden zagen zich hierdoor gedwongen om uit te wijken naar het naburige Sint-Oedenrode.

Het kerkbestuur eist van de hulpbisschop opheldering over de exacte kerkelijke grenzen. Volgens het bestuur zijn de nabestaanden van de overledene de dupe van 'tweeslachtigheid over de regelgeving' in de kerk. "Wij willen als kerkbestuur niet langer de speelbal zijn tussen de kerk, het bisdom en de pastoor en de parochianen."

